خبر

پتانسیل‌های اقتصادی فراموش‌شده جنگل‌های غرب

● **شرق:** مدیر گروه تحقیقات فناوری زیست‌بوم‌های طبیعی پایدار بر این باور است که جنگل‌های غرب کشور پتانسیل‌های اقتصادی فراوانی دارند که با تکیه بر آنها، می‌توان معیشت مردم محلی را بهبود بخشید و جنگل‌های غرب را احیا کرد.سودابه علی‌احمدی‌کروری در «کارگاه چالش‌های موجود در علل مرگ درختان بلوط و معرفی نقشه راه مدیریت اکوسیستمی زاگرس»، بر مشارکت مردم برای احیای جنگل‌های زاگرس تأکید کرد و افزود: در تمام کرم‌های زیبایی فرانسه از عصاره بادام تلخ استفاده می‌شود. سقز یکی از محصولات فرعی جنگل‌های زاگرس است که ما آن را فراوری نمی‌کنیم و به صورت خام از خلیج‌فارس صادر می‌شود. همواره دانش ۵۰ سال پیش را تکرار می‌کنیم و فکر می‌کنیم با این روش‌های قدیمی، می‌توان جنگل‌ها را احیا کرد. مدیر گروه تحقیقات زیست‌بوم‌های طبیعی پایدار گفت: باید به صورت آزمایشی کارگاه‌های فراوری محصولات فرعی جنگل را راه‌اندازی و از این پتانسیل برای بهبود معیشت مردم و مشارکت در امر احیای جنگل استفاده کنیم.او ادامه داد: در زاگرس بیش از صد گیاه دارویی بومی داریم. چرا باید در این منطقه گندم بکاریم و به پتانسیل‌های موجود آن توجه نکنیم.کروری تأکید کرد: جنگل فقط چوب نیست و با استفاده از پتانسیل محصولات فرعی، می‌توان اقتصاد جنگل را درون‌زا کرد و با درآمدهای حاصله، اکوسیستم را نشان داد.در این کارگاه، مرتضی ابراهیمی‌رستاقی، کارشناس بازنشسته سازمان جنگل‌ها، نیز بیان کرد: در جنگل‌های زاگرس بیش از ۵۴ گونه اقتصادی وجود دارد، اما نمی‌توان با تکیه بر درآمدهای حاصل از این گونه‌ها به صورت مستقل جنگل را مدیریت کرد. دولت باید برای احیای جنگل هزینه کند.در ادامه این نشست نیز ناصر مقدسی، رئیس شورای عالی جنگل اعلام کرد: سازمان جنگل‌ها قصد دارد به‌زودی سند جامع احیای جنگل‌های زاگرس را تدوین کند.

سهام ۲ شرکت دولتی امروز روی میز مزایده می‌رود

● مزایده واگذاری سهام دو شرکت دولتی امروز از سوی سازمان خصوصی‌سازی برگزار می‌شود. به گزارش تسنیم، سهام دو شرکت دولتی امروز و در سیزدهمین روز آذر امسال روی میز مزایده می‌رود که بر این اساس بلوک ۹۷،۲۶۱ درصد سهام شرکت خدمات مهندسی آب و خاک پارس با سرمایه ۶۶۶میلیاردو ۹۶۳ میلیون ریال، برای این مزایده به قیمت پایه هر سهم هشت‌هزارو ۲۴۸ ریال قیمت‌گذاری شده است. این بلوک که ۶۴۸میلیون‌و ۶۹۸ هزار و دو سهم این شرکت را شامل می‌شود، به صورت وکالتی و ارزش کل پایه پنج‌هزارو۳۵۰میلیاردو۴۶۱میلیون‌و ۱۲۰هزارو ۴۹۶ ریال به صورت ۱۵ درصد نقد و بقیه اقساط شش‌ساله برای این واگذار خواهد شد.

مازاد سهام عدالت به دولت برمی‌گردد

● سهام قطعی تخصیص‌یافته به طرح توزیع سهام عدالت در ۴۹ شرکت سرمایه‌پذیر سهام عدالت دارای قیمت قطعی واگذاری، به مشمولان طرح و مابقی سهام به دولت تعلق می‌گیرد. به گزارش مهر، شورای عالی اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، در جلسه اخیر خود و به استناد ماده ۴۲ قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، سه موضوع را تصویب کرد. با توجه به میزان اقساط تسویه‌شده سهام عدالت از محل شرکت‌های سرمایه‌پذیر در دوره ۱۰ساله ۱۳۸۵ لغایت ۱۳۹۴، اعمال تخفیفات دو دهک پایین‌درآمدی و پرداخت مانده مبلغ سهام تخصیصی از سوی مشمولان تا پایان مهرماه ۱۳۹۶، سهام قطعی تخصیص‌یافته به طرح توزیع سهام عدالت در ۴۹ شرکت سرمایه‌پذیر سهام عدالت دارای قیمت قطعی واگذاری، به مشمولان طرح تعلق می‌گیرد و مابقی سهام شرکت‌های تخصیص‌یافته به این طرح، به‌عنوان سهام دولت و جزء موارد مشمول واگذاری است و باید در چارچوب قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی واگذار شود.

کشتی نفت‌کش ایرانی ۵ ماهی‌گیر سریلانکایی را نجات داد

● یک فروند کشتی غول‌پیکر شرکت ملی نفت‌کش ایران جمعه گذشته (۱۰ آذر ۹۶) هنگامی که در حال عبور از آب‌های اقیانوس هند بود، موفق به نجات سرنشینان سریلانکایی یک قایق ماهی‌گیری واژگون‌شده در آب‌های این منطقه شد. به گزارش روابط‌عمومی و امور بین‌الملل شرکت ملی نفت‌کش ایران، سرنشینان این قایق سریلانکایی پس از آگاه‌شدن از حضور کشتی نفت‌کش غول‌پیکر ایرانی در منطقه، با علامت‌دادن به کشتی درخواست کمک کردند که بلافاصله خدمه این کشتی VLCC متوجه این قایق و شرایط بحرانی پنج سرنشین آن شدند و بلافاصله با تغییر مسیر و کاهش سرعت برای نجات سرنشینان آن، وارد عمل شدند.

برای توسعه اقتصادی ایران در افق ۱۴۰۴ ناگزیر به تأمین آب گران هستیم

معدن‌کاوی در مناطق ممنوعه

عکس: احمدعلی درگی، ایرنا

شرق: به نظر می‌رسد تکیه طرح آمایش سرزمین بر استفاده از معادن واقع در مناطق حفاظت‌شده باشد، چراکه بخش عمده‌ای از مناطق مرکزی ایران در فهرست مناطق حفاظت‌شده سازمان حفاظت محیط زیست قرار دارد که همین مناطق مورد تأکید طرح آمایش سرزمین است. اگرچه در برنامه به ملاحظات زیست‌محیطی توجه شده، اما ورود به مناطق حفاظت‌شده خلاف قانون است. بر اساس مصوبه شورای عالی آمایش سرزمین، سه بندر جاسک، مکران و چابهار برای توسعه اقتصادی آینده ایران در افق ۱۴۰۴ انتخاب شده‌اند. این در حالی است که بزرگ‌ترین چالش پیش‌روی مناطق انتخاب‌شده، دسترسی‌نداشتن به منابع آب و انرژی ارزان است. به گفته معاون برنامه‌ریزی و اقتصاد وزارت نیرو، آب دریا منبع تأمین‌کننده نیازهای آبی بنادر انتخاب‌شده برای توسعه اقتصادی کشور در افق ۱۴۰۴ است؛ اما این وزارتخانه قصد دارد برای تولید آب شیرین، از نیروگاه‌های مقیاس کوچک تولید هم‌زمان آب و برق (CCHP) استفاده کند که با انرژی گاز فعال هستند. به‌این‌ترتیب، توسعه اقتصادی ایران در آینده به آب گران شیرین‌شده دریا گره خورده است. ضمن آنکه به‌کارگرفتن سوخت گاز برای نیروگاه‌های مقیاس کوچک تولید هم‌زمان آب و برق، سبب خواهد شد کمتر به استفاده از پتانسیل‌های انرژی اتمی توجه کنیم. شورای عالی آمایش سرزمین در جلسه دوم مرداد سال ۹۶ به استناد ماده ۳۲ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه، جهت‌گیری ملی آمایش سرزمین را تصویب کرد. این برنامه به‌تازگی در اختیار کارشناسان برای نقد قرار گرفته است. بر اساس بند پنج از ماده یک این سند، توزیع مناسب جمعیت و فعالیت‌های اقتصادی در قلمرو سرزمین در راستای ایجاد تعادل بیشتر بین نیمه‌غربی و شمال‌غربی کشور و نیمه‌شرقی و جنوب‌شرقی کشور، بر مبنای کارایی اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و زیست‌محیطی و استفاده از ظرفیت‌ها با تأکید بر بندر چابهار، به‌عنوان یکی از مهم‌ترین مراکز جمعیتی سواحل دریای عمان، بندر اقیانوسی بین‌المللی و برخوردار از عملکردهای مرتبط با صنایع دریایی، بازرگانی، انرژی، آموزش عالی و تحقیقات، گردشگری و شیلات و بندر جاسک، به‌عنوان مرکز جمعیتی فعال در حوزه صادرات نفت، گاز، پتروشیمی، بازرگانی و گردشگری و سایر قلمروهای اولویت‌دار سواحل مکران ازجمله پسابندر، کنارک، زرآباد و سیریک و پس‌کرانه‌های آنها، متمرکز خواهد شد. همچنین اتخاذ تدابیر و تمهیدات لازم برای توسعه پایدار نواحی کویری و افزایش سطح جمعیت‌پذیری در این قلمرو، با تکیه بر رونق‌بخشی به اقتصاد و استفاده بهینه از مزیت‌های نسبی (منابع معدنی، انرژی خورشیدی و گردشگری) در دستور کار آتی دولت قرار خواهد گرفت. بر اساس این مصوبه، تمرکز فعالیت‌های توسعه‌ای ایران ۱۴۰۴ در سه بندر مکران، جاسک و چابهار خواهد بود؛ اما قطعا این بنادر با کمبود منابع آب شیرین روبه‌رو هستند. علیرضا دائمی، معاون برنامه‌ریزی و اقتصاد وزارت نیرو، در گفت‌وگو با «شرق» در این رابطه بیان می‌کند: مهم‌ترین کاری که برای تأمین آب مناطق جنوب شرقی کشور می‌توان انجام داد، استفاده از طرح‌های تولید توأمان آب و برق در غالب نیروگاه‌های مقیاس کوچک یا CCHP است. او تأکید می‌کند: استفاده از آب دریا برای کشورهای کم‌آبی مانند ایران، قسمت‌های جنوبی خلیج‌فارس، ایالات متحده آمریکا و اسپانیا به‌عنوان یک منبع اصلی و پایدار تأمین آب در خشک‌سالی‌ها و نوسانات آب‌وهوایی، اجتناب‌ناپذیر است. دائمی ادامه می‌دهد: با استفاده از تکنیک و صرف هزینه، می‌توانیم منابع آب مورد نیاز را برای توسعه اقتصادی کشور در مناطق جنوبی به دست آوریم. به گفته او شورآبه‌های حاصل از فعالیت‌های نیروگاه‌های CCHP که در جریان شیرین‌سازی آب دریا تولید می‌شود، به دلیل آنکه به صورت پراکنده هستند، نسبت به نیروگاه‌های متمرکز اتمی که مقیاس بزرگ هستند، اثر منفی کمتری روی محیط زیست دارد. ضمن اینکه به دلیل وجود خط لوله گاز تا منطقه چابهار، امکان تأمین سوخت این نیروگاه‌ها نیز با استفاده از سوخت پاک وجود خواهد داشت. معاون برنامه‌ریزی و اقتصاد وزارت نیرو می‌گوید: نیروگاه‌های خرد و پراکنده، هزینه انتقال آب به محل مصرف را کاهش می‌دهند؛ به همین دلیل سیاست وزارت نیرو استفاده از این نیروگاه‌هاست.

تمدن دریامحور، نقطه تمرکز برنامه آمایش سرزمین

زهره داوودپور، دکترای شهرسازی، نیز در گفت‌وگو با «شرق» درباره محدودیت منابع آب در جنوب می‌گوید: به محدودیت‌های بندر چابهار، جاسک و سواحل مکران در زمان تدوین برنامه‌ها توجه شده است؛ اما ناگزیریم این محدودیت‌ها را رفع کنیم. او اضافه می‌کند: به دلیل ویژگی منطقه مکران و تمرکز روی محورهای دریایی و سیاست‌های تمدن دریامحور، این مناطق مورد توجه قرار گرفت. البته در گذشته نیز این سه نقطه به دلیل تجمیع فعالیت‌های اقتصادی به‌عنوان پتانسیل توسعه، محل توجه بوده است.به گفته داوودپور، سه بندر یادشده بر اساس انجام طرحی منطقه‌ای انتخاب شده‌اند و برخی محرومیت‌های آنها ازجمله آموزش نیروی انسانی، باید از طریق ظرفیت‌سازی اصلاح شود. او درباره بارگذاری جمعیتی در سه بندر جاسک، مکران و چابهار، بیان می‌کند: در افق ۱۴۰۴ قرار است تا دو میلیون نفر جمعیت در این مناطق مستقر شود.به اعتقاد برخی کارشناسان زمین‌شناسی، سواحل مکران محل مناسبی برای بارگذاری‌های بیشتر نیست؛ زیرا صفحات زمین‌شناسی در این منطقه فعال بوده و حرکت یک صفحه زیر صفحه دیگر، سالانه ۱۴ سانتی‌متر از ساحل این منطقه را به زیر صفحه دیگر حرکت می‌دهد و این مسئله به زیرساخت‌های اقتصادی مستقر در منطقه آسیب وارد خواهد کرد. داوودپور دراین‌باره می‌گوید: ما در مطالعات قبلی خود، به این مسئله توجه کرده‌ایم. او اضافه می‌کند: در بارگذاری‌های قبلی، به این مسئله توجهی نشده بود؛ اما بارگذاری‌های جدید با لحاظ محدودیت‌های زیست‌محیطی زمین‌شناسی، انباشت و... انجام خواهد شد. کارشناسان زمین‌شناسی خسارات اقتصادی ناشی از حرکت پوسته زمین در سواحل مکران را چشمگیر ارزیابی می‌کنند؛ اما محسن احتشامی، استاد دانشگاه شهید بهشتی، دراین‌باره به «شرق» می‌گوید: حرکت صفحات و ورقه‌های زمین‌ساختی در مقیاس جهانی در جاهای مختلف اتفاق می‌افتد؛ اما این کوتاه‌شدگی باعث آسیب به زیرساخت‌ها نمی‌شود؛ زیرا در مقیاس کل پوسته، تا عمق ۱۵۰کیلومتری را در بر می‌گیرد. این حرکات تبعاتی برای زیرساخت‌ها ایجاد می‌کند که باید در ساخت‌وساز، اصول و آیین‌نامه‌های مهندسی آنها را رعایت کنیم. او اضافه می‌کند: در چنین شرایطی باید به سازه‌های مهم شامل سازه‌های نیروگاه، سد و بیمارستان که حساس‌تر هستند، بیشتر توجه کرد و با دقت بیشتری این بناها را ساخت.

اکتشاف معدن در مناطق حفاظت‌شده محیط زیست

تکیه به استخراج پتانسیل‌های معدنی و انرژی خورشیدی در مناطق مرکزی ایران برای ایجاد تعادل در پراکنش جمعیتی، در برنامه آمایش سرزمین مورد تأکید قرار گرفته است. محسن احتشامی، استاد دانشگاه شهید بهشتی، درباره پتانسیل‌های مناطق مرکزی ایران در زمینه معدن می‌گوید: در استان یزد، بخش‌هایی از کرمان و جنوب سمنان پتانسیل‌های کشف‌نشده زیادی وجود دارد. مناطقی که این استاد دانشگاه شهید بهشتی از آنها به‌عنوان مناطق کشف‌نشده معدنی یاد می‌کند، دقیقا منطبق بر مناطق حفاظت‌شده محیط زیست هستند که طبق قانون، اکتشاف معدن و ورود به آنها ممنوع است؛ اما احتشامی دراین‌باره بیان می‌کند: در دنیا پس از استخراج معدن، بحث‌های احیا و بازسازی را داریم. در مناطق حفاظت‌شده، بسته به درجه حفاظتی آن و قوانین موجود، می‌توان با ملاحظاتی، استخراج معدن انجام داد و منطقه را طوری بازسازی کرد که از اولش بهتر شود (البته احیای یک منطقه اکتشاف‌شده و بازگرداندن آن به شرایطی بهتر از گذشته قطعا غیرممکن است). به گفته این عضو هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی در خارج از مناطق حفاظت‌شده نیز پتانسیل‌های معدنی زیادی وجود دارد؛ اما برای استخراج معادن، اول هزینه و فایده می‌کنند و بعد نسبت به استخراج معدن اقدام می‌کنند. او سخن خود را با چند مثال ادامه داده و می‌گوید: مثلا اورانیوم یک محصول استراتژیک است که در هر جایی آن را استخراج می‌کنیم؛ اما شاید آهن در هر جایی ارزش استخراج نداشته باشد. قیمت‌های جهانی روی این مسئله تأثیرگذار است. به گفته احتشامی در ایران هنوز از روش‌های پیشرفته اکتشاف معدن که نیاز به تخریب و کار میدانی زیادی نیست، استفاده نمی‌شود و بیشتر پروژه‌های معدن کشور، کوچک و متوسط است. برای استخراج معادن، نیازمند منابع آبی هستیم که تأمین آن برای مناطق مرکزی کار بسیار دشواری است. علیرضا دائمی درباره تأمین نیازهای آبی برای استخراج معادن مرکزی ایران می‌گوید: اگر براساس آمایش سرزمین طرح‌های جامع برای کشور داشته باشیم، اعتقاد دارم که حتما موفق می‌شویم که به اهداف خود دست یابیم.او تأکید می‌کند: در استخراج معادن حتما باید بحث ارزش آتی آب مورد توجه قرار گیرد. بازچرخانی آب نیز جدی گرفته شود. اینکه ما از ظرفیت‌های مناطق مختلف کشور یا مناطق فلات مرکزی استفاده کنیم، با وجود کمبود منابع آب، قطعا قابل اجراست؛ منوط به اینکه آب را درست مصرف کنیم و درعین‌حال طرح‌هایمان اقتصادی باشد؛ زیرا شیرین‌سازی آب دریا هزینه داشته و آب تولیدشده به ازای هر مترمکعب سه تا چهار هزار تومان قیمت دارد. این رقم تقریبا ۱۰ برابر بهای فروش آب به مشترکان (۴۵۰ تومان به ازای هر مترمکعب) است؛ بنابراین باید این آب گران صرف کارهایی شود که صرفه اقتصادی دارند.دائمی ادامه می‌دهد: اگر منابع زیرزمینی را برای استخراج معادن استفاده کنیم، باید حتما این اقدام مبنای اقتصادی داشته باشد. حتی اگر معدن ما دارای رگه‌های طلا باشد؛ اما این طلا را اگر با آب و انرژی یارانه‌ای رایگان بدون توجه به شاخص‌های اقتصادی، استخراج کنیم، کار درستی انجام نداده‌ایم؛ بلکه باید ارزش واقعی این منابع در نظر گرفته شود. متأسفانه در کشور ما زیاد از این اتفاقات می‌افتد که به ارزش واقعی انرژی و آب توجه نمی‌شود.

او مرکز ایران را دارای پتانسیل بالایی در تولید انرژی خورشیدی معرفی می‌کند که با استفاده از این انرژی، می‌توان آب‌های شور موجود در مناطق مرکزی را شیرین کرده و به نحو صحیحی از این منابع استفاده کرد.

گذر

وعده‌های بی‌سرانجام برای تأمین فاینانس خرید هواپیما

● در حالی وزیر راه‌وشهرسازی دی‌ماه ۹۴ از توافق با ایرباس برای خرید هواپیما خبر داده بود که در حدود دو سال اخیر، تأمین فاینانس، چالش خرید هواپیماهای نو برای هما بوده است. مسئولان وزارت راه‌وشهرسازی وعده‌های بی‌سرانجام متعددی دراین‌باره داده‌اند. به گزارش تسنیم، موضوع تأمین فاینانس خرید هواپیماهای ایرباس از همان روزی که قرارداد میلیارددلاری به امضای مدیران ایران‌ایر و این شرکت اروپایی رسید، مطرح شد. عباس آخوندی ۲۶ دی‌ماه دراین‌باره گفته بود: «در چند ماه اخیر مذاکرات بسیاری با شرکت‌های دسته اول تأمین‌کننده هواپیما داشته‌ایم. در دو بخش بحث کرده‌ایم؛ یکی اینکه ساختار هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران را بازسازی کنیم که در این زمینه در گام نخست، برای ۱۱۴ فروند هواپیما با ایرباس فرانسه توافق کرده‌ایم. بحث دیگر این است که تمام شرکت‌های هواپیمایی داخلی را نیز بازسازی کنیم. در این زمینه نیز دنبال استفاده از لیزینگ هواپیما با شرکت‌هایی که هواپیما عرضه می‌کنند، هستیم». چند روز بعد مدیرعامل سابق هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران با تشریح جزئیات قرارداد ۱۰،۵میلیارددلاری خرید ۱۱۸ فروند هواپیمای ایرباس، در رابطه با نحوه تأمین منابع مالی این خرید گفته بود: ۱۰،۵ میلیارد دلار در چند سال باید به نسبت پرداخت شود که بخش اعظم آن از طریق فاینانس تأمین می‌شود. فرهاد پرورش اظهار کرد: خوشبختانه با اجرای برجام و سفری که دکتر روحانی، رئیس‌جمهور کشورمان، به فرانسه داشتند، هماهنگی‌های لازم انعقاد قرارداد برای خرید هواپیما در این سفر نیز صورت گرفته بود که خوشبختانه این موفقیت در این سفر حاصل شد و تفاهم‌نامه اولیه برای خرید هواپیماهای نو برای شرکت هواپیمایی حامل پرچم جمهوری اسلامی ایران(هما) از شرکت هواپیماساز ایرباس به امضا رسید. هواپیماهایی که در قرارداد اولیه منظور شد، در مجموع ۱۱۸ فروند هواپیما ایرباس است که ۴۵ فروند هواپیما از خانواده ایرباس ۳۲۰ (اعم از ۳۲۰ و ۳۲۱) هستند که این حق انتخاب با ایران است که چه تعداد از این ۴۵ فروند، ۳۲۰ و چه تعداد نیز ایرباس ۳۲۱ باشد و تعیین آن با نظر تخصصی کارشناسان شرکت هواپیمایی هما و نیاز بازار مشخص خواهد شد. مدیرعامل هما در روز معارفه‌اش به‌عنوان سرپرست هما، از میزان زیان انباشت شرکت تحت مدیریتش ابراز بی‌اطلاعی کرد.

ارائه راهکار جبران «فاصله» دستمزد تا معیشت به شورای عالی کار

رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار با بیان اینکه حداقل دستمزد، باید واقع‌بینانه و به استناد قانون بررسی شود، خواستار تشکیل نشست‌های دوجانبه نمایندگان کارگری و کارفرمایی، برای بررسی دستمزد شد. اولیا علی‌بیگی در گفت‌وگو با مهر، درباره انتظارات گروه‌های کارگری از تعیین حداقل دستمزد برای سال ۹۷ گفت: دستمزد، یک موضوع اقتصادی است و باید فارغ از نگاه احساسی و سیاسی به آن پرداخته شود و بر مبنای واقعیت‌های اقتصادی کشور تعیین شود. وی با تأکید بر اینکه در ماده ۴۱ قانون کار، معیارهای تعیین حداقل دستمزد سالانه صراحتا مشخص شده است، افزود: شورای‌عالی کار، متشکل از نمایندگان کارگری، کارفرمایی و دولت باید بر مبنای دو شاخص هزینه سبد معیشت و نرخ تورم درباره دستمزد سالانه، تصمیم‌گیری کنند. رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور با بیان اینکه نرخ تورم اعلامی از مراجع رسمی، مبنای تأثیر «شاخص تورم» در دستمزد سالانه است، گفت: با توجه به اینکه به استناد بند دو ماده ۴۱ قانون کار، «هزینه معیشت» نیز یکی دیگر از شاخص‌های دخیل در تعیین دستمزد عنوان شده، همگام با تشکیل جلسات مزد در وزارت کار، کمیته‌های مزد شورای اسلامی کار در استان‌های مختلف بررسی‌های میدانی و علمی خود را آغاز کردند تا در نهایت، هزینه معیشت در هر استان برای یک خانواده کارگری چهارنفره مشخص شود. علی‌بیگی، در پاسخ به این سؤال که آیا سیاست تعیین دستمزد منطقه‌ای، مورد نظر گروه‌های کارگری است یا خیر، گفت: تعیین دستمزد به تفکیک هر منطقه، در کشور قابلیت اجرائی ندارد؛ چراکه یکی از اولین آثار مخرب آن، مهاجرت نیروی کار به مناطقی خواهد بود که از حداقل دستمزد بالاتری برخوردارند؛ ضمن اینکه با اصل عدم تبعیض در بین نیروی کار، مغایرت دارد. این فعال کارگری، با تأکید بر اینکه نباید با گمانه‌زنی‌ها درخصوص میزان افزایش دستمزد، انتظار در جامعه ایجاد شود، گفت: قطعا به‌عنوان نمایندگان گروه‌های کارگری، معتقدیم باید حداقل دستمزد به‌گونه‌ای تعیین شود که حداقل هزینه معیشت یک خانواده کارگری را پوشش دهد؛ اما این افزایش نباید به میزانی باشد که در پی آن، تورم در جامعه ایجاد شود؛ چراکه این امر به ضرر قشر ضعیف جامعه است. وی از ارائه پیشنهادی به جامعه کارفرمایی خبر داد و گفت: انتظار ما این است که فعالان کارگری و کارفرمایی در نشست‌های دوجانبه و بدون دخالت دولت، با یکدیگر درباره حداقل دستمزد تعامل کنند و با درنظرگرفتن واقعیت‌های اقتصادی کشور، به‌عنوان دو شریک اجتماعی، توافقات اولیه را در این خصوص داشته باشند. رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور، همچنین در پاسخ به این سؤال که آیا طبق روال معمول، چانه‌زنی برای تعیین دستمزد سالانه، راهکاری برای پایان‌دادن به کاهش فاصله شکاف حداقل دستمزد تا هزینه معیشت در جلسات کارشناسی دستمزد ارائه می‌شود، گفت: این موضوع امسال در دستور کار قرار دارد تا پس از بررسی‌های میدانی، از هزینه معیشت، راهکاری در شورای‌عالی کار ارائه شود تا در چارچوب ضوابطی که به تصویب این شورا می‌رسد، حداقل دستمزد سالانه به‌گونه‌ای تعیین شود که در یک بازه زمانی مشخص، این شکاف به حداقل برسد.